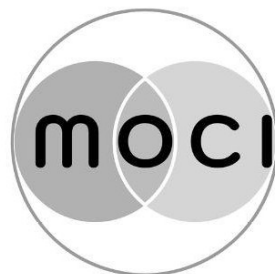

Naše kolektivní realita

Esej napsal James Mahu

Movement of Consciousness and Interconnectedness

moci.life

Naše kolektivní realita

Esej napsal James Mahu

Otázka:

Co když toto je jen vězeňská planeta? A naši dozorcí chtějí, abychom věřili ve všechnu tuto jednotu, Boha a Zlaté Pravidlo, protože nás to prostě činí poslušnějšími? Co když jsme jen vězni uvnitř nějaké simulace nebo iluzorního světa, aniž bychom si to uvědomovali a aniž bychom chápali, proč jsme uvnitř takové reality, která je podobná vězení?

Odpověď:

Pokud připustíme, že vzájemná propojenost může vzejít pouze z inteligence a že tato inteligence, která používá vzájemnou propojenost, musí fungovat napříč různými těly, pak chápeme, že tato inteligence není obsažena v jednom těle. Vezměme například stromy. Teprve začínáme chápat – skrze čochky vědy – že stromy komunikují mezi sebou prostřednictvím jejich kořenového systému a půdy v lese. Že existuje větší entita, než jeden strom. Že jde o sociální skupinu, která spolu komunikuje.

Pokud toto dokážou stromy a rostliny, proč by to nemohly dokázat další organismy? Jak může člověk tuto inteligenci obsáhnout, když není vázána na jediné tělo? Inteligence, která komunikuje napříč různými těly, je univerzální. Na všech úrovních života existuje komunikace. Jazyk přežití, který je jazykem rodové linie, existuje ve všech druzích. Tento jazyk není nijak omezen ani zkrácen. Nemůže být zadržován ani potlačen. Je to individualizovaná univerzální inteligence, socializovaná, a potom zorganizovaná do jasnosti a soudržnosti jediného organismu.

Proč by takový organismus vytvářel vězeňskou planetu? Jinými slovy planetu, která vypadá určitým způsobem – jako úžasné, mocné, magnetické a složité divadlo všemožných tvarů, barev, pohybů a individualizované inteligence, zatímco svou pravou podstatu skrývá tak, abychom všichni věřili, že jsme svobodní, zatímco nejsme? To vše proto, abychom odmítli víru, že jsme individuálními centry spolu-tvoření, vzájemně propojenými jedno s druhým skrze vyšší-dimenzionální aspekty našeho vědomí. A přitom by to všechno byla lest. Iluze.

Proč by inteligence takové povahy, která oživuje Přírodu, inklinovala k tomu, aby byla neautentická, klamná nebo dokonce lhostejná?

Aspektem vyšší dimenzionalita je nižší dimenzionalita. Nižší dimenzionalita vytváří relativní lhostejnost k vyšší dimenzionalitě. V této relativní lhostejnosti je snadné věřit, že inteligence nižší dimenzionalita by mohla být zkažená kvůli svobodné vůli a nespravedlnosti moci. Nicméně můžeme sledovat, jak věda přináší stále více důkazů, že jsme vzájemně propojeni nejen uvnitř druhu, ale také mezidruhově – všechny formy života v celém časoprostoru. A že inteligence naší planety je pouhým jedním atomem v nekonečném počtu buněk vědomí jednoho, mnohých a všech.

Rozsah takové inteligence je naprosto bez hranic, tak proč by taková inteligence vytvářela vězení? Nebo se snažila ovládat? Jediný způsob, jak se může tato univerzální inteligence individualizovat, je ten, že vytvoří časoprostor v nižší dimenzionalitě. A v tomto časoprostoru jsou vytvořeny nové formy, které jsou součástí této inteligence, a které se snaží prozkoumávat takto stvořený svět. Jediný způsob, jak *Všechno, které je Jediným*, může získat autentickou zkušenost, je ten, že zajistí svým individuálním životním formám svobodnou vůli. Že umožní každému z nás používat naši – na DNA rozporcovanou – nižší dimenzionální inteligenci, abychom znovu-získali přístup do její vyšší dimenzionální inteligence.

A teď bychom mohli říci, že most k vyšší inteligenci je kontrolován těmi, kdo jsou u moci na vládních úrovních a výše. Ale to jsou prostě jen individualizované životní formy, které zažívají své reality jako entity se svobodnou vůlí. Inteligence lásky – která je tím, co nás propojuje – ta není kontrolující. Nevytváří žádné vězení, ani nebe. Nesnaží se měnit ani potlačovat. Tato inteligence lásky prostě zažívá časoprostorovou dimenzionalitu jako průzkumník, který hledá autentickou zkušenost, která zvětší a vyvine její rozsah pochopení.

Pokud věříte, že rozsah naší kolektivní inteligence je tak omezený, že by obsahoval lidstvo uvnitř vězeňské cely, kterou si samo vytvořilo, tak věříte, že taková inteligence není propojená. Že je singulární. Že je Bohem odříznutým od života a od lidské zkušenosti a nikoliv inteligencí, která žije život skrze všechny životní zkušenosti. To jsou dvě velmi odlišné víry. Jedna je potvrzována skrze náboženské knihy a druhá je potvrzována našimi nově se objevujícími vědami.

Proti tomuto vědeckému důkazu se nepochybně v budoucnosti objeví, a v současnosti již objevuje, odpor. To z důvodu, že to vyžaduje naprosté přenastavení našeho systému víry. Musíme se přeladit na představu, že jsme individualizovaná, nekonečná entita vědomí, která je vzájemně propojená se všemi ostatními formami a projevy života. Tato základní víra vyžaduje, abychom vnímali sami sebe jako jedinou entitu, nehledě na skutečnost, že naše realita nám říká, že jí nejsme. To po nás vyžaduje pochopení a projevení laskavosti v našem lokálním vesmíru. Vyžaduje to, abychom přivedli harmonii do našeho lokálního vesmíru – do našeho individualizovaného okamžiku nekonečného časoprostoru, který je vždy s námi.

Válečné tažení, které se objevuje ve společnosti – ve veřejné politice, soudním rozhodování, politické legislativě a náboženské morálce – to všechno jsou projevy propojené povahy akcelérátoru a brzdy. Chcete-li dosáhnout nějakého cíle, ať už použijete jakékoliv vozidlo, ono vždy potřebuje mít jak systém brzdy, tak systém akcelerace. Tyto dvě funkce společně tvoří způsob

cestování. Když kolektivně cestujeme skrze časoprostor, rozdělujeme se na funkce brzdy a akcelérátoru, avšak obě tyto funkce jsou zapotřebí, abychom mohli dosáhnout našeho cíle.

Někdo věří, že tou „brzdou“ jsou temné síly, které usilují o naše uvěznění. A ti z nás, kteří jsou součástí „akcelérátoru“, jsou obzvláště náchylní k tomu, aby tomu uvěřili, protože ta brzda nám brání v cestě. Je to něco, co nás frustruje, co omezuje naši rychlost směrem k cíli. Zatímco je to tak, že vyšší dimenzionální inteligenci samozřejmě nelze zadržet, protože ona je vším.

Překlad: Ondřej Průzračný, 2024
MOCI – Hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost

MOCI.life/essays
TvurciKridel.cz/MOCI/eseje-moci
[Blog MOCI-CZ](#)

© 2024 James Mahu